

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Zory Šmolkové ve věci žalobce **FAU s.r.o.** se sídlem Opava, Pekařská 79A, v řízení zastoupeného JUDr. Alfrédem Šrámkem, advokátem se sídlem Ostrava, Českobratrská 2, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel** se sídlem Praha 4, Budějovická 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.3.2017 č.j. 539-4/2017-900000-302, ve věci zrušení povolení k provozování daňového skladu,

t a k t o :

- I. Žaloba se **odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se po právní moci tohoto usnesení **vrací** z účtu Krajského soudu v Ostravě zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč.
- IV. Soud **vyzývá** žalobce ke sdělení čísla účtu a kódu banky, příp. dalších bankovních dispozic, pro vrácení zaplaceného soudního poplatku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou k soudu dne 29.5.2017 domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 12.10.2016 č.j. 116908-9/2016-570000-11, kterým bylo žalobci zrušeno povolení k provozování daňového skladu.

Soudu je z jeho úřední činnosti známo, že usnesením zdejšího soudu ze dne 14.12.2016 č.j. KSOS 39 INS 23265/2016-A53 byl na majetek žalobce

prohlášen konkurz a ustanoven insolvenční správce. Účinky prohlášení konkurzu nastaly dnem 14.12.2016.

Podle § 246 odst. 1 zák. č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „insolvenční zákon“), prohlášením konkursu přechází na insolvenčního správce oprávnění nakládat s majetkovou podstatou, jakož i výkon práv a plnění povinností, které přísluší dlužníku, pokud souvisí s majetkovou podstatou. Insolvenční správce vykonává zejména akcionářská práva spojená s akciemi zahrnutými do majetkové podstaty, rozhoduje o obchodním tajemství a jiné mlčenlivosti, vystupuje vůči dlužníkovým zaměstnancům jako zaměstnavatel, zajišťuje provoz dlužníkovy podniku, vedení účetnictví a plnění daňových povinností.

Podle § 228 písm. e) insolvenčního zákona nakládáním s majetkovou podstatou se rozumí zejména rozhodování o výrobních, provozních a obchodních záležitostech podniku v majetkové podstatě, včetně úvěrového financování a jiných úkonů potřebných k zajištění financování podniku.

Podle § 261 odst. 1 insolvenčního zákona prohlášením konkursu nekončí provoz dlužníkovy podniku, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak.

Podle § 261 odst. 2 insolvenčního zákona provoz dlužníkovy podniku skončí

- a) prodejem podniku jednou smlouvou v rámci zpeněžení majetkové podstaty,
- b) rozhodnutím insolvenčního soudu vydaným na návrh insolvenčního správce po vyjádření věřitelského výboru, byl-li již zvolen nebo jmenován; rozhodnutí se doručuje insolvenčnímu správci, dlužníku a věřitelskému výboru a zveřejňuje se vyhláškou; odvolání proti němu není přípustné.

Ze shora citovaných ustanovení plyne, že zajištění provozu dlužníkovy podniku, jakož i veškeré rozhodování o výrobních, provozních a obchodních záležitostech podniku, přísluší po prohlášení konkurzu toliko správci, nikoli dlužníkovi (úpadci). Stejně tak insolvenčnímu správci přísluší podat k soudu návrh na skončení provozu podniku, a to bez jakékoli ingerence dlužníka (úpadce) do rozhodování soudu o takovém návrhu.

Proto krajský soud uzavírá, že bránit se po prohlášení konkurzu zrušení povolení potřebného pro provoz podniku či jeho části přísluší insolvenčnímu správci, nikoli dlužníku (úpadci).

Podal-li tedy proti napadenému rozhodnutí žalobu dlužník (úpadce), nikoli insolvenční správce, podala žalobu osoba k tomu zjevně neoprávněná. Proto krajský soud žalobu podle § 46 odst. 1 písm. c) s.ř.s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

S ohledem na odmítnutí žaloby rozhodl soud podle § 10 odst. 3 věty poslední zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, o vrácení

zaplaceného soudního poplatku žalobci. Současně jej vyzval ke sdělení bankovních dispozic potřebných pro realizaci této platby.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

V Ostravě dne 22. září 2017

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu